

Mý nohy bez pohor zapadly do hor
Svou něhu odevzdal jsem sněhu, emoce složil k ledu
Bez duše se žije jednoduše.
Není to fráze. Začala pro mě fáze zvaná hybernace.
Má jediná práce je čekat na svém place - to je teď moje kvalifikace
Ležim pod tebou a čekám, až se ve mně něco změní
Není to k zahození

Jsem mamut, jsem mamut, mám úd
Taženej vlastním chobotem stávám se lásky robotem
Jsem mamut, jsem mamut, mám úd
Když k tobě ozbrojen jen svými kly jdu
Jsem v klidu
Jsem v klidu a jdu

Odděluje mě od vás tlustá vrstva ledu
Vidím na tebe, ale cejtít s tebou nedovedu
Vypadám živě, ale mluvím k tobě z hrobu
Nezkoušej mě rozmrazit, musel bych číchat vlastní hnilobu
Jsem radši když jsem netečný, mý pohyby jsou bezděčný
Vím, že jsi tu, ale nepřičítej to citu
Řídím se výhradně pudem
Tak co zlato, kdy na to pudem?

Jsem mamut, jsem mamut, mám úd
Taženej vlastním chobotem stávám se lásky robotem
Jsem mamut, jsem mamut, mám úd
Když k tobě ozbrojen jen svými kly jdu
Jsem v klidu
Jsem v klidu a jdu

Pozoruješ mě skrz zamrzlou vodní plochu
Myslíš si, že mě znáš ? Řek bych, že ani trochu
Vidíš mě nebo svůj odraz na hladině?
Radši vodsud padej, než se se mnou ztratíš v lavině
Nezkoušej prolomit ledy, dělej nás milióny let
Nikdy se nedostaneš ke mně, nestihneš si můj svět
Nevidíš tu prázdnotu v mém pohledu?
Jsem jenom kus ledu.

Jsem mamut, jsem mamut, mám úd
Taženej vlastním chobotem stávám se lásky robotem
Jsem mamut, jsem mamut, mám úd
Když k tobě ozbrojen jen svými kly jdu
Jsem v klidu
Jsem v klidu a jdu